U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Kateřiny Šimáčkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **R. H.,** proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje,** se sídlem třída Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2012, č. j. KUZL 43734/2012, sp. zn. KUSP/39434/2012/PŽÚ/Do, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 7. 11. 2012, č. j. 41 A 38/2012 – 15,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 17. 9. 2012 doručenou téhož dne Krajskému soudu v Brně se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2012, č. j. KUZL 43734/2012, sp. zn. KUSP39434/2012/PŽÚ/Do, kterým žalovaný zamítl její odvolání a odvolání pana P. H., proti rozhodnutí Městského úřadu Hulín ze dne 25. 5. 2012, č. j. MÚH/02094/2012/16, jímž byla žalobkyně uznána vinnou přestupkem proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích a toto rozhodnutí potvrdil.

Krajský soud v Brně tuto žalobu usnesením ze dne 7. 11. 2012, č. j. 41 A 38/2012 - 15, odmítl a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba neobsahuje žádný žalobní bod, z něhož by bylo patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobkyně napadené rozhodnutí žalovaného za nezákonné nebo nicotné. Podle krajského soudu žaloba obsahuje pouze vylíčení průběhu příslušného správního řízení. Žalobkyně však musí uvést konkrétní skutečnosti, které podle jejího názoru dokládají nezákonnost či nicotnost napadeného rozhodnutí. Také tvrzení žalobkyně uvedená v doplnění žaloby ze dne 14. 10. 2012 označil krajský soud v tomto směru za naprosto nedostatečná a neurčitá. V této souvislosti krajský soud odkázal na závěry uvedené v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005 - 58. Krajský soud uzavřel, že žalobkyně ve stanovené lhůtě (tj. do 22. 10. 2012) žalobu nedoplnila o právní a

skutkové důvody, a to ani podáním ze dne 14. 10. 2012. Tato původně odstranitelná vada se tak stala vadou neodstranitelnou a krajský soud proto podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále též „s. ř. s.“) žalobu odmítl.

Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas kasační stížnost, v níž uvedla, že *„v nejbližším možném termínu doručím soudu plnou moc zastupujícího advokáta“* a navrhla, aby Nejvyšší správní soud shora uvedené usnesení Krajského soudu v Brně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 5. 12. 2012, č. j. 4 As 85/2012 – 7, stěžovatelku vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky 19 sazebníku poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí 5 000 Kč. Zároveň ji poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, řízení zastaví [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.]. Upozornil ji současně, že řízení nebude zastaveno, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatníku mohla vzniknout újma, a poplatník ve výše stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek zaplatit. Stěžovatelka byla dále poučena, že pokud má za to, že jsou u ní splněny předpoklady pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, může ve lhůtě pro zaplacení poplatku požádat o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.).

Uvedené usnesení bylo v souladu s ustanovením § 50 odst. 1 o. s. ř. (podle kterého *„nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti.“*) stěžovatelce doručeno dne 12. 12. 2012. Tohoto dne totiž byla obálka s tímto usnesením vhozena do poštovní schránky stěžovatelky.

Lhůta 7 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku (popř. k provedení dalších úkonů, o nichž byla stěžovatelka poučena) tak uplynula ve středu dne 19. 12. 2012 (podle § 40 odst. 1 s. ř. s., věta první, *lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.).* Lhůta končí uplynutím posledního - v daném případě sedmého – dne, počítaného od počátku lhůty.

Podle zjištění Nejvyššího správního soudu nebyl však dosud, tj. do dne vydání tohoto usnesení, předepsaný soudní poplatek stěžovatelkou zaplacen, ačkoliv lhůta k jeho zaplacení již uplynula. Stěžovatelka na výzvu soudu až do dne vydání tohoto usnesení vůbec nereagovala.

Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*

Podle § 47 písm. c) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

Vzhledem k tomu, že stěžovatelka soudní poplatek až do dnešního dne nezaplatila, rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) s. ř. s., (aplikovaného ve smyslu § 120 téhož zákona), ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích tak, že řízení zastavil.

Za této procesní situace, kdy je zřejmé, že z důvodu nezaplacení soudního poplatku nelze v řízení o kasační stížnosti nadále pokračovat, již Nejvyšší správní soud nepokračoval v odstraňování dalších vad kasační stížnosti spočívajících v absentujícím povinném zastoupení stěžovatelky ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. a neuvedení důvodů kasační stížnosti ve smyslu § 103 odst. 1 s. ř. s. (k odstranění těchto vad byla stěžovatelka vyzvána usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2012, č. j. 4 As 85/2012 – 11).

O náhradě nákladů řízení bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. prosince 2012

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu